Td 045_04

Η Σούσα[1] ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ’ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ’ αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ’ αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ’ το καλό την ερωτά κι απ’ το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ’ στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

Η Σούσα ήταν έμορφη κι αρχόντισσα μεγάλη
αγάπα τον Σαρή βαλή το πρώτο παλικάρι
αγάπα τον κι αγάπα την χρόνους δεκατεσσάρους
και κείνη τ’ αδερφάκι ντης λείπει με τους Βουλγάρους.
Μια Κυριακή πρωί πρωί στον ήλιο που καθόταν
βγάζει το χρυσομάντιλο τα δάκρυά ντης σκούπα
κι η μάνα της την ερωτά κι ο κύρης της τη λέει.
Τι έχ’ς Σουλτάνα μου και κλαις και βαριανεστενάζεις.
Όνειρο είδα μάνα μου πικρό φαρμακωμένο
είδα πού ήρθε τ’ αδέρφι μου γυμνό ξαρματωμένο.
Όνειρο είναι κόρη μου κι όνειρο θα περάσει
και σένα τ’ αδερφάκι σου στα ξένα θα γεράσει.
Στα ξένα όπου περπατεί στη στράτα που γυρίζει
ή άγρια θηριά τον τρων ή άλλη τον ορίζει.
Απάνω τα μεσάνυχτα που οι πετεινοί λαλούσαν
ακούει την πόρτα να χτυπάει έρχεται αδερφός της
απ’ το καλό την ερωτά κι απ’ το κακό την παίρνει.
Σύρε Σουλτάνα μ’ στο γιατρό να γιάνεις την πληγή σου
κι αν πάνε χίλια κι εκατό και άλλα πεντακόσια
τα δίδει ο Σαρή βαλής που δε λυπάται γρόσια.

[1] Σούσα: Σουλτάνα